

Список використаних джерел

1. Про затвердження Методики визначення середньоринкової вартості легкових автомобілів та внесення змін у додатки 1 і 2 до Порядку визначення середньоринкової вартості легкових автомобілів, мотоциклів, моделей: Постанова Кабінету Міністрів України від 18 лютого 2016 р. № 66 // Урядовий кур'єр. – № 33. – 2016.
2. Постанова Кіровоградського окружного адміністративного суду від 14 грудня 2015 року у справі № П/811/3341/15 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/54881465>

СИДОРУК Р. А.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
асистент кафедри адміністративного та фінансового права

ПРОТИСТОЯННЯ ПУБЛІЧНОГО ТА ПРИВАТНОГО ІНТЕРЕСУ У ПОДАТКОВИХ ПРАВОВІДНОСИНАХ

Дослідження конфлікту інтересів у відносинах оподаткування обумовлює системну узгодженість низки інтересів. До них належать: суспільний інтерес, публічний інтерес (найчастіше його пов'язують із інтересами держави та територіальних громад) та приватний інтерес. Податкові відносини та їх регулювання традиційно пов'язують із протистоянням публічного та приватного інтересу, тоді як публічний інтерес найчастіше асоціюється із державним. Це пояснюється традиційним підходом до з'ясування природи держави, характеристикою одного із визначальних принципів держави — встановлення податків, податкової системи і т. д. [1, с. 74].

Чим більш демократичним і економічно розвиненим є суспільство, чим більшу цінність для всіх його членів мають права людини і чим більш укоріненими є в ньому засади верховенства права, тим, зрештою, меншою буде різниця інтересів платника податків і контролюючого органу, різниця публічного і приватного інтересу взагалі. На таку думку настановив, перш за все, те, що в демократичному суспільстві відсутня відмінність між державними і суспільними інтересами, оскільки жодна третя особа не бажає і не має способу збагатитися за рахунок державних грошей [2, с. 25–26]. Платник податків має бути заохоченим у належному наповненні державної та місцевої казни, оскільки сплачені кошти повернуться до нього у вигляді певного блага (соціальні виплати, поліпшення інфраструктури тощо). Тобто шляхом перерозподілу соціальних благ публічний та приватний інтерес перетинаються та переслідують єдині цілі. Однак, держава, маючи всю повноту влади, може

змінити пріоритети не на користь суспільства. Відповідно до ч. 2 ст. 92 Конституції України в виключне повноваження щодо встановлення, зміни податків, зборів закріплено за Верховною Радою України. Крім того, контроль за оподаткуванням також належить державним органам. Тому держава може на певному етапі зловживати суспільним інтересом та падавати перевагу власним (наприклад, пріоритет фіпансування витрат на державний апарат у порівнянні з витратами на соціальну сферу), хоча і не є власником коштів, а лише представляє інтереси народу, який є єдиним джерелом влади.

Застосування монополії у сфері податкового регулювання гарантується не лише ч. 2 ст. 92 Конституції України, а й ст. 74 Конституції України, на підставі якої забороняється можливість народного волевиявлення через референдум відносно законопроектів щодо податків. Тому народ позбавлений свого права обирати пайбільш сприйнятну податкову систему держави. Саме державою безпосередньо упорядковуються відносини щодо оподаткування, а податки є неосдмінним атрибутом держави, а не суспільства. Хоча є приклади європейських країн, де в законодавстві прямо передбачено можливість народного волевиявлення щодо податків. Наприклад, у Швейцарії встановлення, зміна чи скасування податків може вирішуватися шляхом проведення референдумів. Так, 14 червня 2015 року відбувся подібний референдум, на якому 71 % проголосували проти встановлення податку на спадщину та дарування на рівні Конфедерації, проте на рівні майже всіх кантонів такі податки справляються.

На думку В. А. Соловійова, у податковому законодавстві знайшла відображення тенденція, яка полягає у зміщенні балансу майнових інтересів публічного і приватних суб'єктів податкових правовідносин в сторону їх рівності [3, с. 49]. Автор пояснює це, по-перше, тим що російським законодавцем закріплений чіткий перелік податків і зборів, які мають сплачуватися платниками податків, по-друге, всі неусувні сумніви, протиріччя і неясності актів законодавства про податки та збори тлумачаться на користь платника податків. Однак про зміщення балансу в сторону рівності даних інтересів у публічних правовідносинах важко стверджувати. Незважаючи на те, що в податковому законодавстві і закріплена презумпція правомірності рішень платника податку та інші демократичні принципи оподаткування, проте основний зміст податкових правовідносин становить саме обов'язок сплачувати податки та збори.

Приватні інтереси набувають нового значення, оскільки цього вимагають сучасні тенденції розвитку суспільства, де держава поставлена на служінню кожній людині, проте носії публічно-владного інтересу у податкових правовідносинах мають привілейоване становище, що зумовлено самою природою податків.

В умовах формування правової держави забезпечення суспільного інтересу, направленого на досягнення загального добробуту та

справедливості, має бути головним завданням суб'єктів публічної влади. Хоча протистояння владної та зобов'язаної сторони відбувається, виходячи із природи самої сутності владного суб'єкта, тому і юридичний режим взаємовідносин між платником податків та контролюючим органом відзначається нерівністю. Однак це не може слугувати підставою для конфліктності інтересів. Саме через зрозумілість норм матеріального та процесуального права, а також через абсолютне визначення прав, обов'язків та відповідальності, перш за все, владного суб'єкта мають досягатися публічні цілі. А орієнтиром повинна слугувати Конституція України, зокрема положення ст. 3 Конституції України, в якій проголошено, що права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість держави, держава відповідає перед людиною за свою діяльність, а утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Список використаних джерел

1. Роздайбіда А. А. Забезпечення балансу інтересів при вирішенні податкових спорів: дис.... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Роздайбіда Анастасія Андріївна. – Ірпінь, 2015. – 198 с.
2. Жернаков М. Податкові спори : реформування механізмів вирішення : монографія / М. Жернаков. – Х. : Право, 2015. – 288 с.
3. Соловьев В. А. Частный и публичный интересы субъектов палоговых правоотношений: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.14 / В. А. Соловьев. – М., 2002. – 194 с.

КОЙЧЕВА О. С.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
асистент кафедри адміністративного і фінансового права

ПЕРСПЕКТИВИ ЗАТОСУВАННЯ АУДИТУ ЕФЕКТИВНОСТІ У ДІЯЛЬНОСТІ РАХУНКОВОЇ ПАЛАТИ

Новий закон «Про Рахункову палату» від 02.07.2015 р. робить значний акцент на аудиторській природі органу, зазначивши в ст. 4, що державний зовнішній фінансовий контроль (аудит) забезпечується Рахунковою палатою шляхом здійснення фінансового аудиту, аудиту ефективності, експертизи, аналізу та інших контрольних заходів. Законодавець ототожнює державний зовнішній фінансовий контроль та аудит, з чим неможливо погодитися — аудит є набагато вужчим за контроль, в результаті виявлення порушень під час контролю, винні підлягають притягненню до відповідальності, що неможна сказати про